

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžf/57/2015
Identifikačné číslo spisu: 5014201299
Dátum vydania rozhodnutia: 22.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5014201299.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobcu: W.A., O., práv. zast. Advokátska kancelária Agner & partners, s. r. o., so sídlom Špitálska 10, Bratislava, proti žalovanému: Úrad pre reguláciu sieťových odvetví - Regulačná rada, so sídlom Bajkalská 27, Bratislava, v zastúpení JUDr. Miloš Kvasňovský, advokát so sídlom Dunajská 32, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k. 37/19965/14/RR zo dňa 24.09.2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/142/2014-156 zo dňa 03.03.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/142/2014-156 zo dňa 03.03.2015 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. 37/19965/14/RR zo dňa 24.09.2014 z r u š u j e a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania 658,76 €, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu advokátska kancelária Agner & partners, s. r. o., so sídlom v Bratislave.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k. 37/19965/14/RR zo dňa 24.09.2014, ktorým žalovaný podľa § 45 ods. 1 prvá veta zák. č. 250/2012 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach v spojení s § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie č. k. 2012/2012/E-OZ zo dňa 15.05.2014 Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ktorým rozhodol podľa § 14 ods. 5 v spojení s § 12 ods. 1 písm. a) zákona č. 276/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov, § 6 ods. 3 zákona č. 309/2009 Z.z. v znení neskorších predpisov v spojení s § 1 písm. a) a § 2 písm. a) Vyhlášky č. 189/2011 Z.z. a § 11a Vyhlášky č. 225/2011 Z.z. tak, že schválil pre rok 2012 pevnú cenu elektriny pre stanovenie doplatku vo výške 119,11 Eur/MWh vyrobenej zo slnečnej energie v zariadení výrobcu elektriny Fotovoltaická elektrárň FtE Rajecká Lesná 313 s celkovým inštalovaným výkonom 9,82 kWp umiestnenej na streche budovy súp. číslo XXX, CKN parcela č. 862, kat. úz. O..

Krajský súd v odôvodnení uviedol, že predmetom konania bolo posúdenie základnej otázky, či zariadenie žalobcu na výrobu elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie bolo uvedené do prevádzky po

01.07.2012, kedy pre cenu elektriny platil § 11a ods. 1 písm. b) Vyhlášky č. 255/2011 Z.z., alebo pred 01.07.2012, kedy pre cenu elektriny platil § 11 ods. 1 písm. b) cit. vyhlášky. Zákon č. 309/2009 Z.z. v § 2 ods. 3 písm. e) uvádza legálnu definíciu času uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky. Týmto je dátum, kedy bolo na základe právoplatného kolaudačného rozhodnutia povolené trvalé užívanie zariadenia výrobcu elektriny alebo kedy bola úspešne vykonaná funkčná skúška pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy podľa toho, ktorý dátum nastane neskôr. Bolo potrebné zo strany správnych orgánov posúdiť, či funkčná skúška bola úspešne vykonaná do 30.06.2012 alebo až po 01.07.2012. Správne orgány posúdili ukončenie funkčnej skúšky dňom 02.07.2012. Vychádzali pritom z protokolu o funkčnej skúške pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy SSE-D, a. s., ktorý za dátum jej ukončenia stanovil tento dátum (bod 13).

Podľa názoru krajského súdu súčasťou funkčnej skúšky bolo nielen posudzovanie jednotlivých technických parametrov priamo na zariadení, ale aj posudzovanie listín predložených žiadateľom ohľadne týchto parametrov a skontrolovanie samotných technických výstupov z jednotlivých kontrol (z interných materiálov prevádzkovateľa), aby bolo možné do protokolu, ktorý je len dokladom o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky, uviesť záverečný výsledok kontroly ako vyhovet. Táto administratívna časť kontroly všetkých získaných listinných dôkazov je taktiež kontrolou technických podmienok v zmysle § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z., t.j. je funkčnou skúškou. Ak príslušný pracovník prevádzkovateľa distribučnej sústavy neobjaví chybu v technických podkladoch, v samotných výstupoch z týchto kontrol a taktiež ani v dokladoch, ktoré predložil žiadateľ, potrebných na úspešné vykonanie funkčnej skúšky a protokol ako doklad o jej úspešnom vykonaní podpíše, týmto momentom je funkčná skúška ukončená, pričom prevádzkovateľ distribučnej sústavy tento moment zhmotnil v protokole pod bodom 13. Až týmto overením správnosti podkladov pre vydanie protokolu je funkčná skúška zavŕšená. Dátum tohto zavŕšenia bol v predmetnom protokole uvedený 02.07.2012 a podľa názoru súdu tento dátum je ukončením funkčnej skúšky. Nejedná sa pritom o dátum vydania dokladu (protokolu) o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky, ale dátum jej ukončenia. Z protokolu ako dokladu o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky nevyplýva, že by dátum uvedený v bode 13 bol dátumom vydania tohto dokladu. Práve naopak, z obsahu bodu 13 jednoznačne vyplýva, že dátumom ukončenia funkčnej skúšky je deň 02.07.2012, ktorý nie je možné chápať ako dátum vydania protokolu. Ak by tomu tak bolo, muselo by byť v protokole uvedené, že protokol je vydaný dňa 02.07.2012. V protokole sa však uvádza, že funkčná skúška bola ukončená dňa 02.07.2012. Samotný dátum vydania tohto protokolu nie je z neho zrejmý. Samotný doklad o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky, t.j. protokol musí byť vydaný do 10-ich dní od jej vykonania, teda v danom prípade do 10-ich dní od 02.07.2012. Nie je možné preto stotožniť sa s názorom žalobcu, že dátum 02.07.2012 určuje dátum vydania dokladu o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky ako listinného dôkazu o jej vykonaní.

Na posúdenie veci nemá vplyv ani obsah žalobcom predloženého zápisu o funkčnej skúške, ktorý je opatrený pečiatkou a podpisom SSE - Distribúcia, a. s., Žilina zo dňa 27.11.2012 s poznámkou „funkčná skúška ukončená 27.06.2012.“ Obsah tohto zápisu na žalobcom predloženom protokole o funkčnej skúške nie je v rozpore so záverom, že funkčná skúška pozostáva jednak z posudzovania technických parametrov zariadenia (fyzické vykonanie funkčnej skúšky), čo bolo na zariadení žalobcu vykonané dňa 27.06.2012, ale aj administratívnej časti tak, ako krajský súd konštatuje vyššie v tomto rozsudku. Tento záznam nerozporuje ani záver súdu, že po vykonaní funkčnej skúšky, súčasťou ktorej je preverenie technických parametrov zariadenia žalobcu, závery vykonanej funkčnej skúšky kontroluje a odsúhlasuje (v kolónke 13) riaditeľ sekcie AM a určí aj dátum platnosti protokolu.

Z uvedených dôvodov sa Krajský súd v Žiline stotožnil s právnym názorom prvostupňového i druhostupňového správneho orgánu o tom, že funkčná skúška bola ukončená až dňom 02.07.2012 a preto čo sa týka ceny elektriny, bolo potrebné na zariadenie žalobcu aplikovať § 11a ods. 1 písm. b) Vyhlášky č. 225/2011 Z.z. Rozhodnutie žalovaného je teda v celom rozsahu zákonné, bol riadne zistený skutkový stav nevyhnutný pre právne posúdenie veci a vec bola taktiež i správne právne posúdená.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátom včas odvolanie. Namietal, že prvostupňový súd vychádzal z nesprávnej interpretácie ustanovenia § 2 ods. 3 písm. e) zákona č. 309/2009 Z.z., keď čas uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky neviazal na dátum úspešného vykonania

funkčnej skúšky pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy, ale na čas ukončenia administratívnej kontroly listinných dôkazov, ktorá mala završovať funkčnú skúšku.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 13.04.2015 v zastúpení advokátom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že Úrad pre reguláciu sieťových odvetví nie je účastníkom procesu funkčnej skúšky a nie je v jeho právomoci do procesu vykonávania skúšky zasahovať. Pri posudzovaní splnenia zákonných podmienok pre uvedenia zariadenia do prevádzky musel vychádzať z dokumentov od iných subjektov, a to z kolaudačného rozhodnutia o povolení užívania zariadenia výrobcu elektriny a z dokladu preukazujúceho úspešné vykonanie funkčnej skúšky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a napadnutý rozsudok zmenil s prihliadnutím na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 373/2015-33 zo dňa 25.11.2015 v druhovo obdobnej veci tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného 37/19965/14/RR zo dňa 24.09.2014 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom č. k. I. ÚS 373/2015-33 zo dňa 25.11.2015 rozhodol, že základné právo žalobcu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 13 ods. 1 písm. a/ a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky bolo porušené rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf/43/2014 z 28.01.2015. Predmetný rozsudok Najvyššieho súdu SR zrušil a vec vrátil najvyššiemu súdu na ďalšie konanie. Závazný právny názor na výklad a aplikáciu bol uvedený v bode 22 odôvodnenia nálezu: „... relevantnou skutočnosťou pre určenie ceny elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie je čas uvedenia zariadenia na výrobu el. energie do prevádzky, pričom podľa § 2 ods. 3 písm. e) zákona o podpore OZE zariadenie na výrobu el. energie sa považuje za uvedené do prevádzky dňom úspešného vykonania funkčnej skúšky pripojenia tohto zariadenia výrobcu elektriny do distribučnej sústavy, ktorej (rozumej funkčnej skúšky) spôsob a podmienky vykonania má byť podľa § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE určený v prevádzkovom poriadku prevádzkovateľa distribučnej sústavy. Súčasne z dikcie druhej vety § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE vyplýva, že funkčná skúška je úspešne vykonaná, ak zariadenie výrobcu elektriny spĺňa technické podmienky na pripojenie do distribučnej sústavy, o čom vydá prevádzkovateľ distribučnej sústavy výrobcovi elektriny dokladom úspešnom vykonaní funkčnej skúšky do 10 dní odo dňa jej vykonania“.

Ústavný súd SR v bode 27 poukázal na to, že najvyšší súd sa v napadnutom rozsudku nevysporiadal s dopadom nezákonného postupu distribútora siete, ktorý podmienky a spôsob vykonania funkčnej skúšky nestanovil explicitne vo svojom prevádzkovom poriadku v záujme právnej istoty neurčitého počtu prevádzkovateľov zariadení na výrobu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov pre účely ich jednotnej aplikácie vo všetkých obdobných prípadoch, ale túto nezákonnosť konvalidoval subjektívnym výkladom, ktorý nemal oporu v jasných ustanoveniach zákona o podpore OZE a vyhlášky o cenovej regulácii. Týmto spôsobom bolo prenesené znášanie rizika nejednotnej aplikácie a výkladu dotknutých zákonných ustanovení ad hoc na výrobcov elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov.

Vzhľadom na uvedený právny názor ústavného súdu, najvyšší súd konštatuje, že je potrebné zrušiť rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátiť na ďalšie konanie s tým, že sa žalovaný vysporiada s námietkami, na ktoré poukázal Ústavný súd SR v náleze. Je potrebné posúdiť, aký vplyv mala absencia prevádzkového poriadku na posúdenie podmienok a spôsobu vykonania funkčnej skúšky, tiež rozdielne

posudzovanie relevantnosti riadku 12 a 13 protokolu o funkčnej skúške a najmä skutočnosti, že zariadenie na výrobu elektrickej energie sa fakticky používalo a dodávalo elektrickú energiu do distribučnej siete už od 27.06.2012.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania, ktoré pozostávali z náhrady súdnych poplatkov zo žaloby a z odvolania, spolu 140 € a z náhrady trov právneho zastúpenia podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. v prvostupňovom konaní 340,90 € (príprava a prevzatie zastúpenia, písomné podanie žaloby zo dňa 18.11.2014, 2x 134 €, režijný paušál 2x 8,04 €, 20% DPH 56,082 €) a v odvolacom konaní 177,86 € (odvolanie zo dňa 27.3.2015 139,83 €, režijný paušál 8,39 € + 20% DPH 29,64 €). Spolu 658,76€.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.